

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Paweł Grzegorczyk (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa Towarzystwa Ubezpieczeń (...) S.A. w W.

przeciwko A. G. i T. G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2021 r.,

na skutek zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 23 lipca 2020 r., sygn. akt I ACa (...),

1. oddala zażalenie;

**2. odstępuje od obciążenia pozwanych kosztami
postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 lipca 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę kasacyjną pozwanych A. G. i T. G., wniesioną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 2 marca 2020 r., w sprawie z powództwa Towarzystwa Ubezpieczeń (...) S.A. w W. o zapłatę. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że pełnomocnik pozwanych nie uzupełnił w przepisany terminie braków formalnych skargi kasacyjnej, albowiem nie przedłożył pełnomocnictwa uprawniającego do sporządzenia skargi w imieniu skarżących.

Postanowienie Sądu Apelacyjnego pozwani zaskarżyli zażaleniem, w którym zarzucili, że braki formalne skargi zostały uzupełnione prawidłowo, a właściwe pełnomocnictwo zostało przesłane „odrębnym pismem”. W odpowiedzi na wezwanie do udokumentowania nadania pisma obejmującego brakujące pełnomocnictwo, skarżący wyjaśnili, że zostało ono nadane zwykłym pismem, toteż przedłożenie dowodu nadania jest niemożliwe. Przedłożyli ponadto poświadczoną za zgodność z oryginałem kserokopię nieopatrzonego datą pisma przewodniego wysłanego wraz z pełnomocnictwem.

W dniu 21 września 2020 r. (data prezentaty) do Sądu Apelacyjnego w (...) wpłynęło pismo przewodnie wraz z pełnomocnictwem uprawniającym pełnomocnika pozwanych do złożenia skargi kasacyjnej w ich imieniu (k. 300-302). Na kopercie, w której została nadana przesyłka, odcisnięto dwa datowniki wskazujące na odmienne daty nadania pisma. Pieczęć pochodząca od Urzędu Pocztowego Ł. wskazywała na nadanie pisma w dniu 7 lipca 2020 r., zaś pieczęć pochodząca od Urzędu Pocztowego T. wskazywała na datę późniejszą o ponad dwa miesiące, tj. 16 września 2020 r. (k. 303).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 165 § 2 k.p.c. oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Przepis ten nie wymaga, by nadanie pisma procesowego nastąpiło przesyłką poleconą, ciężar wykazania, że pismo zostało oddane w placówce pocztowej w konkretnej dacie spoczywa jednak na osobie, która się na ten fakt powołuje.

W okolicznościach sprawy powstały poważne wątpliwości co do rzeczywistej daty nadania pisma obejmującego uzupełnienie braków skargi kasacyjnej. Źródłem tych wątpliwości było nie tylko odcisnięcie na kopercie sprzecznych ze sobą datowników pocztowych, lecz także inne okoliczności, w tym m.in. brak daty na piśmie przewodnim dołączonym do prawidłowego pełnomocnictwa i graficzne różnice między poświadczoną kserokopią przedłożoną jako odpis pisma przewodniego dołączonego do prawidłowego pełnomocnictwa a oryginałem pisma, które wraz z prawidłowym

pełnomocnictwem faktycznie wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w (...) w dniu 21 września 2020 r. w kopercie opatrzonej stemplami pocztowymi różnych urzędów nadawczych.

W tym stanie rzeczy, zarządzeniem z dnia 21 grudnia 2020 r. przewodniczący składu orzekającego w Sądzie Najwyższym wezwał skarżących m.in. do wyjaśnienia wątpliwości związanych z datą nadania przesyłki (k. 13 akt Sądu Najwyższego). W odpowiedzi zawartej w piśmie z dnia 27 stycznia 2021 r. skarżący nie wyjaśnili, który z odcisniętych na kopercie datowników jest w ich ocenie właściwy; mimo spoczywającego na nich ciężaru nie powołali także żadnych innych twierdzeń faktycznych, które mogłyby służyć wykazaniu, że pismo zostało nadane w urzędzie pocztowym w Ł. w dniu 7 lipca 2020 r., nie wyjaśnili również sygnalizowanych różnic między przedłożoną kserokopią a pismem, które wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w dniu 21 września 2020 r. Ograniczyli się natomiast do oświadczenia, że nie posiadają wiedzy co do zasad wewnętrznego funkcjonowania poczty, stąd też nie mają wiedzy co do okoliczności podanych w zarządzeniu.

W konsekwencji Sąd Najwyższy nie znalazł żadnych podstaw do przyjęcia, że brak formalny skargi kasacyjnej w postaci niedołączenia odpowiedniego pełnomocnictwa procesowego został uzupełniony w terminie. Skutek określony w art. 165 § 2 k.p.c. nie zależy wprawdzie od tego, czy strona nadała pismo procesowe przesyłką poleconą, niemniej jednak - z uwagi na wskazany wcześniej rozkład ciężaru dowodu - nadawca przesyłki musi zdawać sobie sprawę z tego, że ryzyko niemożności ustalenia rzeczywistej daty nadania pisma (*non liquet*) spoczywa na osobie, która wybrała określony sposób wysyłki (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2002 r., IV CZ 230/01, niepubl., z dnia 29 listopada 2006 r., II CZ 92/06, niepubl. i z dnia 11 marca 2015 r., II CZ 109/14, niepubl.). *In casu*, z uwagi na odcisnięcie na kopercie dwóch różniących się od siebie datowników i przy uwzględnieniu pozostałego materiału sprawy nie można było uznać, że oddanie pisma procesowego obejmującego brakujące prawidłowe pełnomocnictwo procesowe nastąpiło w zakreślonym przez Sąd Apelacyjny terminie.

Zaskarżone postanowienie należało zatem uznać za prawidłowe, co prowadziło do oddalenia zażalenia.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 oraz art. 102 w związku z art. 398²¹, art. 391 § 1 i art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

ke